

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای بهخشندهی میهره‌بان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (1)

ئەوانە‌ی کافر و بی پروان و بەر هەڵستی رییازی خوا دەکەن، ئەوانە خوا کار و کردەو هیان پووچ دەکاتەوه، (تەنانەت چاکەکانیشیان بی پاداشت و بی ئەنجامه، چونکه مەبەستیان پاک نەبووه).

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (2)

بەلام ئەوانە‌ی که ئیمان و باوەریان هیناوهو کار و کردەوه‌ی چاکیان ئەنجام داوهو باوەریان بهو قورئانه بووه که بۆ محمد صلی الله علیه وسلم پرەوانه کراوه، که هەر ئەویش راسته‌و له‌لایهن پەر وەر دگاره‌وه هاتوه، ئەوانه خوا له گونا‌هه‌کانیان خوش دەبیت و، دل و دەروون و بۆچونیان ریک و پیک دەکات.

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ (3)

ئەمەش به‌هۆی ئەوه‌وه‌یه چونکه ئەوانە‌ی که بی باوەرن شوینی ناراستی کهوتوون... بەلام ئەوانە‌ی باوەریان هیناوهو موسولمان بوون، شوینی حەق و راستییه‌ک کهوتوون که له‌لایهن پەر وەر دگاره‌وه هاتوه، ئا بهو شیوه‌یه خوا نمونه ده‌هینیت‌هوه بۆ خەلکی (تا فریای خویان بکهون).

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَاِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ (4)

(ئەم فەرمانە بۆ كاتى روبروبونەوھىيە لە گۆرەپانى جەنگدا) كاتى گەيشتن بەوانەى كە بى باوهرن، بىنە دەست لىيان و لە گەردنەيان بەن (ئەگىنا ئەوان نىوہ دەكوژن)، (ھەركاتى يەخسیرتان كردن) ئەو كاتە پەيمانى توندیان لىوهرگرن و، يەكئ لەم دوو كارەيان لەگەلدا بكەن: يان بە پياوھتى و منەتان، ياخود (دیل بە دیل) نازادیان بكەن، تا شەر ئاسەواری نامىنیت، خوا خۆى ئەگەر بىهوىت خۆى دەتوانىت بەسەرياندا سەربكەوىت، بەلام دەيهوىت ھەندىكتان بە ھەندىكتان تاقىبکەنەوہ، بىگومان ئەوانەى لە پىناوى خوادا شەھىد بوون، ھەول و كۆششيان بەزايە نادات.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بِالْهَمِّ (5)

ئەوانە رىنموىى دەكات بۆ جىگەو رىگەى خوش، وە دل و دەروون و بىرو ھوشيان ئاسوودە دەكات.

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (6)

ھەروھە دەيانخاتە ئەو بەھەشتەوہ كە بە جۆرەھا شىواز بۆى باس كرددوون.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ (7)

ئەى ئەو كەسانەى كە ئيمان و باوهرتان ھىناوہ، ئەگەر نىوہ پشتىوانى لە ئاينى خوا بكەن و ھەولئ سەركەوتنى بەن، خوايش پشتىوانى لە نىوہ دەكات و سەرتان دەخات، وە پايەدارو جىگىرتان دەكات.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ (8)

ئەوانەش كە كافرو بى پروابوون خەجالەتى و سەرشورى و نەگبەتى يەخەيان پىدەگرىت و، كارو كردهوشيان لە دنياىدا بى ئاكامەو، لە قىامەتىشدا مايە پووچن.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (9)

چونکه ئەوان ڕقیان له قورئان دەبیتهوه و حزیان له بهرنامهی خوا نیه،
ئەویش کار و کردهوهیان پووچ دهکاتهوه.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَالْكَافِرِينَ أَمْثَلَهَا (10)

ئایا ئەوه نهگهراون بهسهر زهویداو، سهرنجیان نهداوه (سهرنهجامی
ئەو خهلهکه نالهبارهی پیش ئەمان چۆن بووه؟!)

خوای بهدهسهلات (مال و حالییانی) بهسهردا رووخاندن، جا بۆ ههموو
بی باوهراوان سزای ئاوا شتیکی چاوهروانکراوه (درهنگ یا زوو)
دووچاریان دهبییت.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ (11)

ئهمهش بههوی ئەوهوهیه چونکه خوا پشتگیری و پشتیوانی ئەوانهیه که
ئیمان و باوهریان هیناوه، بهلام بی باوهراوان هیچ جوهره پشتیوانییکیان نیه.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ
(12)

بهراستی ئەوانهیه که باوهریان هیناوه و کار و کردهوهی چاکه ئەنجام
دهدن، خوا دهیانخاته بههشتهوه، که جوگه و تافگه و رووبار بهناوی دا
دهروات، بهلام ئەوانهیه که کافرو بی پروان وهک ئازهل دهخون و
پادهبویرن، بهلام له نایندهدا دوزهخ مهزلگایان دهبییت!

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ
لَهُمْ (13)

چهندهها شارو و لات، لهو شارهی تویمان لی دهرکرد بههیزتر بوون،
ههموویمانمان لهناوبرد، کهسیش نهیتوانی پشتیوانیان بییت.

أَقْمَنَ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
(14)

ٺاڻا ٺهو ڪهسه ڪه له لايهن پهروهر دگار يهوه بهلگهو نيشانهي پرووني
پيگهيشتووهو، باوهري دامهزراوي پييهتي و لهسهری دهروات، وهکو
ٺهو ڪهسه وايه ڪه ڪارو ڪردهوهي ناشرين و نادرستي لهبهرچاو
پرازينر ابيتهوه؟، ٺهو (جوره ڪهسانه) شويني ٺار هزووي ناپوخت و
ههواو ههوهسي خويان ڪهوتوون!؟

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ
لَّم يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن خَمْرٍ لَّدَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُّصَفًّى
وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ (15)

وينهي ٺهو بههشتهي ڪه بهئين دراوه بدريت به خواناس و پاريزڪاران،
ٺهمهيه: پرووباري له ٺاوي سازگارو بي بوني تيايه، ههروهه روبري
شير ڪه ههركيز تامي تيك ناچيت، ههروهه روبر له شهرابي تامخوش
و بونخوش و بهتام، (ڪه له خواردنهوهي بيزار نابن و لهبهرچاويان
ناكهويت)، وه پرووبار له ههنگويني پالفته و بيگهرد، سههراي هههوهو
جوره بهروبووم و ميوهيهڪي جوان و بهتام و بونخوش، هاوڪات لهگهل
ليخوش بوون و خوشهويستي پهروهه دگار بويان (ٺهمه بوو پاداڻتي
خواناسان و چاڪان)، وينهي بي باوهر انيش لهناو ٺاگري دوزه خدا نههر
دهبن و، ٺاوي لهڪولي دوزه خ بهگهروياندا دهڪريت ڪه ريخولهڪانيان
پارچه پارچه توي توي دهڪات.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِن عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مَاذَا قَالَ أَنفَا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (16)

(ٺهي محمد صلي الله عليه وسلم) ههنديڪ لهو بي باوهرو دوپروانه دين
و گويت بو دهگرن، بهلام ڪاتيڪ ڪه له قسهو گوفتارت بوويتتهوه، ٺهوسا
جيت دين و (به دوودليهوه) دهپرسن: ٺهوه باسي چي دهکرد؟ ٺهوه لهچي

دهدوا؟ نا ئهوانه خوا مؤرى ناوه بهسهر دلئانداو شوينى نارهزوو
ههوهسى نهگونجاوى خويان كهوتوون.

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ (17)

هاوكات لهگهل ئهوهدا ئهوانهى ريبازى هيدايت و ئيماندار بيان گرتوته
بهر (به گوفتارى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم) هيدايت و ديندار بيان
گهشه دهكات و پهردهسينيت، خوايش خواناسي و پاريزكار بيان زياتر
پي دهبهخشيت و گهشهدار ترى دهكات.

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا
جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ (18)

ئايا ئهمانه مهگهر چاوهريى بهرپابوونى قيامت ناكهن، لهناكاودا
يهخهيان پي بگرييت؟ خو ئهوهته ههنديك له نيشانهكانى ديارى دا (كه
يهكيك لهوانه رهوانهكردى دواهمين پيغهمبهره، جا ئهوكاته كه
بهرپابوو، ئيمان هينان و باوهركردنيان چ سوديكى دهبيت!)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مُنْقَلَبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ (19)

(ئهى ئينسان!! دهى ئيتر) چاك بزانهو دلئيايه كه جگه له خوا كهسى تر
شايانى پهرستن نيه، داواى ليخوشبوونى گوناهان بو خوت و ئيمانداران
له پياوان و نافرهمان بكه، وه دلئيايه كه خوا دهزانيت لهروژدا بهچيهوه
خهريكن و، له شهويشدا لهكوئ ستار دهگرن، ياخود دهزانيت چى دهكهن
له دنياىداو، جيگهو ريگهى قيامهتيشتانى لا روونه.

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا
الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَعْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ
الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ (20)

ههنديك له ئيمانداران دهئين: خوزگه سورهتيك (دهر بارهى جهنگ دژى
كافران دههاته خوارهوه)، كهچى كاتييك كه سورته بهروونى هات و

باسی جهنگی تیدا بوو، بینیت ئەوانەیی که له دلایندا نهخۆشی (باوه‌رلاوازیی و دوورویی ههیه) چاویان ئەبڵهق ده‌بیت، سه‌یرت ده‌کهن وه‌کو که‌سیک که له سه‌ره‌مه‌رگدا بیت، بیگومان باشتەر وابوو که گوێرایه‌ل بن (نه‌ک په‌له‌ بکه‌ن له داواکردنی نایه‌تی جه‌نگدا).

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ (21)

ده‌بوایه گوێرایه‌ل بونایه‌و قسه‌ی جوان و به‌جیبیان بکردایه، خۆ هه‌ر کاتیک کار گه‌یشه‌ته‌ قایمی و جه‌نگ به‌ریا بوو ئەگه‌ر له‌گه‌ل خوادا پراست بونایه، ئەوه چاکتر بوو بۆیان.

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22)

(نایا ئەگه‌ر ئیوه له به‌رنامه‌ی ئیسلام سه‌رپیچی بکه‌ن) سه‌رئه‌نجامی ئەوه نابیت که فه‌سادو تاوان له زه‌ویدا به‌ریا بکه‌ن و، هه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی هه‌یه بیچرینن و له‌ناویبه‌رن؟!)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23)

(سه‌رپیچکه‌ران) ئەو که‌سانه‌ن که خوا نه‌فرینی لیکردوون و که‌ری کردوون و کوێراییی هه‌یناوه به‌سه‌ر چاویان دا (پراستیبه‌کان وه‌ک خۆی نابین).

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (24)

نایا ئەوه بۆچی ئەوانه وردبینی له قورئاندا ناکهن و گوێی بۆ ناگرن؟! یا ئەوه‌یه ده‌که‌انیان له ئاستی پراستییدا قفل دراوه؟!)

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ (25)

به‌پراستی ئەوانه‌ی که پاشگه‌ز بوونه‌وه به‌ره‌ودوا گه‌رانه‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی که ریگه‌ی هه‌یدایه‌ت و ئیمانیان بۆ ده‌رکه‌وتبوو، ئەوانه (به‌فیل و

تهلهکمو) و هسوهسهی شهیتان تهمدار بوون و، بههویای (تهمهندریژی و خو سگوزهرانی) فریویان خواردوه.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ (26)

نهمهش بههوی نهمهوهیه چونکه له رووی نهوانهدا که ناینیی خویان بهدل نیه، دهلین: نیمه له ههنديک ههلو یستدا به قسهتان دهکین، خوایش خوی چاک ناگاداره لهو نهینی و (پیلانانهی که له موسولمانانی) دهشار نهوه.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ (27)

ناخو حالیان چوون بیت که فریشتهکان لهکاتی گیانکیشانیاندا به دم و چاوو بهرو پشتیاندا دهمالن.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (28)

له سهرهمه رگدا نهم وهزع و ناخوشییهیان بویه بهسهردا دیت، چونکه نهوانه شوینی نهو شتانه کهوتوون که قین و خهشمی خوا دهبزوینیت، بهراستی نهوانه له رهزامهندی خوا بیزارن، خوایش کاروکردهوهکانیان پووچ و بیناکام دهکات.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ (29)

نایا نهوانههی که دلیان نهخوشی (بی نیمانی و دوور له خوی تیدایه)، وا دهزانن که خوا کینهو بوغزی دهروونیان ناشکرا ناکات!؟

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمُ فَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ (30)

خو نهگهر بمانهویت نهوانهت پی دهناسینین، به رواهتیش دهیانناسیت، ههروهها له شیوازی قسهو گوفتاریاندا دهیانناسهیتهوه، خوا خویشی ناگاو زانایه به کاروکردهوهکانتان.

وَلَنْبَلُوَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ (31)

نیمه دهتانخهینه بهر تاقیکردنهوه، تا تیکوشهرو خوراگرتنتان دهرکهویت و، ناشکرا ببیت، وه ههوالی چالاکى نيوهمان بیته دهست.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ (32)

بهراستی نهوانهى که بی باوهرن و، ریگه له بلاوکردنهوهی پهيامی خوا دهگرن، وه دژایهتی ریباری پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم دهکن، لا کهتیکدا که ریباری هیدایهت و راستییان بو روون بوتهوه، (ئا نهوانه) ههرگیز ناتوانن زیان به خواو نایینی خوا بگهیهنن.. وه خواى گهوره له نایندهیهکی نزیکدا ههموو کاروکردهوهو پیلانیان پووجهل دهکاتهوه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ (33)

ئهى نهو کهسانهى که ئیمان و باوهرتان هیناوه! گویرایهلی فهرمانی خواو فهرمانی پیغهمبهر بن، کارو کردهوه چاکهکانتان پووج و بی نرخ مهکن، (به رووپامایی و خوبهزلزنین و...هتد).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ (34)

بهراستی نهوانهى که بی باوهرن و بهر بهست و کوسپیش دهخهنه بهردهم ریباری خوا، پاشان مردن، به کافریی و بیدینی، نهوانه ههرگیز خوا لینیان خوش نابیت و (چاوپوشییان لی ناکات).

فَلَا تَهْنُؤُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرِكُمْ أَعْمَالَكُمْ (35)

نیوه سستی مهکن و داواى ناشتی (پیشوهخت له دوژمنان) مهکن، چونکه ههر نیوه سهرکهوتوو دهبن، دلنیا بن که خوا هاوهل و هاودهمتانهوه، کارو کردهوهتان بهزایه نادات و لی کهم ناکاتهوه.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ
أَمْوَالَكُمْ (36)

بهر استی ژیا نی دنیا تهنها بریبتیه له یاری و گهمهیه کی (تهمهن کو تا)،
جا نه گهر باوهر بیین و پاریزکار بن، خوا به چاکی پاداشنتان دهداتهو هو
داوای (بهخشینی هموو) سامانتان لی ناکات.

إِنْ يَسْأَلْكُمْوَهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ (37)

خو نه گهر خوا داوای بهخشینی هموو سامانیکتان لیبکات، نهوه
رهزیلی و بهرچاو تنگی داتانده گریت، وه هموو کینهو بوغزیشتان
دهرده هیئریت.

هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا
يَبْخُلُ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ (38)

ئا نهوته نیوه بانگ ده کرین له پیناوی خوادا تا بهخشینتان هه بییت،
که جی هه تانه رهزیل و بهرچاو تنگه، خو نهوه ی رهزیل و بهرچاو
تنگ بییت، نهوه رهزیلی له خو ی دهکات و (زه ره ره له خو ی دهکات)،
چونکه خوا خو ی دهوله مندو بی نیازه، هر نیوه ن که هه ژارو نه دارو
که مدهستن.. جا نه گهر پشت هه لکن له م دین و بهرنامهیه، خوا کهسانی
چاکتر له نیوه ده هیئته مهیدان، که به هیچ شیوه یهک له نیوه ناچن و وهک
نیوه نابن.